

הירא ורך הלבב

חוק ההכנה למלחמה: דברים כ 1-9

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וְרָאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךָ מִאֶרֶץ מִצְרָיִם:

וְהָיָה בְּקִרְבְּכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם: וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אֶל־יָרֶךְ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירָאוּ וְאֶל־תַּחֲפָזוּ וְאֶל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֶךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם:

וְדִבְרוּ הַשְּׁטָרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית־חֹדֶשׁ וְלֹא חֲנָכוּ יֵלֶךְ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יַחְנֹכֶנּוּ: וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוּ יֵלֶךְ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יַחְלִלֶנּוּ: וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יֵלֶךְ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִקְחָנָהּ:

וַיִּסְפוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַזֶּה וְרֶךְ הַלֵּב יֵלֶךְ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמָס אֶת־לֵבָב אֲחִיו כָּל־בָּבוֹ:

וְהָיָה כָּכֹל הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם:

משנה, מסכת סוטה, פרק ח

”וַיִּסְפוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל הָעַם וְאָמְרוּ מִי הָאִישׁ הַזֶּה וְרַךְ הַלֵּב יִלֹּךְ וַיָּשׁוּב לְבֵיתוֹ”.

רבי עקיבה אומר, ”הִזָּרָא וְרַךְ הַלֵּב” – בְּשִׁמוּעוֹ, שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לַעֲמֹד בְּקִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה, לִרְאוֹת חֶרֶב שְׁלוּפָה.

רבי יוסה הגלילי אומר, ”הִזָּרָא וְרַךְ הַלֵּב” – שֶׁהוּא מִתְיָרָא מִן הָעֲבֵרוֹת שֶׁבִּידוֹ, לְפִיכָךְ תָּלַת לוֹ הַתּוֹרָה אֶת כָּל אֱלוֹ, שֶׁיִּחְזֹר בְּגִלְלוֹ.

[...]

בְּמִי דְּבָרִים אָמוּרִים? בְּמִלְחָמַת הָרָשׁוֹת. אָבָל בְּמִלְחָמַת מִצְוָה, הַכֹּל יוֹצֵא, אֲפֹלוֹ חָתָן מִחֲדָרוֹ וְכֵלָה מִחֻפָּתָהּ.

מדרש ספרי דברים, פסקה קצב

למה נאמרו כל הדברים האלו? שלא יהו ערי ישראל נשמות, כדברי רבן יוחנן בן זכיי.

בוא וראה כמה חס המקום על כבוד הבריות, מפני הירא ורך הלבב.
כשהוא חוזר יאמרו: שמא בנה בית, שמא נטע כרם, שמא ארס אשה.
וכולם היו צריכים להביא עדותם חוץ מהירא ורך הלבב, שעָדִיו עמו.
שמע קול הגפת תריסים – ונבעת; קול צהלת סוסים – ומרתת;
קול ליעוז קרניים – ונבהל; רואה שימוט סייפים – ומים יורדים בין ברכיו.

תוספתא, מסכת סוטה, פרק ז

"הִירָא וְרַךְ הַלֵּב". שמתירא מן העבירה שבידו. שנאמר "לָמָּה אֵירָא בְיָמֵי
רָע [עֲוֹן עֲקָבִי יְסוּפְנִי]" (תהלים מט, ו), דברי רבי יוסה הגלילי.

רבי עקיבא אומר: "מִי הָאִישׁ הִירָא" – ודאי; מה תלמוד לומר שוב "וְרַךְ
הַלֵּב"? שאפלו גבור שבגבורים וחזק שבחזקים והיה רחמן היה חוזר,
שנאמר "וְלֹא יִמָּס אֶת־לֵב אֶחָיו כָּל־בָּבוֹ".

פירוש ר' שמואל בן מאיר (רשב"ם) על התורה

"פן ימות במלחמה" וגו'; שיש נותן אל לבו, כשהולך למלחמה, ודואג: שמא אין לי מזל לחנך את ביתי או את אשתי או את כרמי, ולכך גרם מזלי ללכת עתה במלחמה; ומתוך כך ירא למות. ושלשה מעשים הזכיר, בית ואשה וכרם, ולבסוף כולל כל הדברים: "מי האיש הירא ורך הלבב" - בין באלו שאמרנו בין בדברים אחרים.

חוק ההכנה למלחמה: דברים כ 1-9

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וְרָאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

וְהָיָה בְּקִרְבְּכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם: וְאָמַר אֱלֹהִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אֶל־יָרֶךְ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירָאוּ וְאֶל־תַּחֲפָזוּ וְאֶל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם:

וְדִבְרוּ הַשְּׁטָרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית־חֹדֶשׁ וְלֹא חֲנָכוּ יִלְךָ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ פְּנִימוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִחְנַכֶּנּוּ: וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוּ יִלְךָ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ פְּנִימוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִחְלָלֶנּוּ: וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יִלְךָ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ פְּנִימוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִקְחָנָהּ:

וַיִּסְפוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַזֶּה וְרֶךְ הַלֵּבב יִלְךָ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמַס אֶת־לֵבָב אֲחִיו כִּלְבָּבוֹ:

וְהָיָה כִּכְלֹת הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוֹ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם:

פירוש ר' משה בן נחמן (רמב"ן) על התורה

והנה הכהן, שהוא עובד את השם, יזהירם ביראתו ויבטיחם, אבל השוטרים ידברו בנוהג שבעולם: פן ימות במלחמה – כי בדרך הארץ בכל המלחמות ימותו אנשים גם מפת הנוצחים.

וצוה על השלשה האלה לשוב – כי לבו על ביתו וכרמו ועל אשתו, וינוס. [...]

”מי האיש הירא” – על דעת רבי יוסי הגלילי: כאשר הבטיח הכהן שהשם יושיעם ולא יפקד מהם איש, ראוי שיבטחו בו הצדיקים, ויזהירו השוטרים את היראים מעבירות שבידם; ולכך תלתה לו תורה לחזור על בית וכרם ואשה, לכסות על האחרים שחוזרין בשביל העבירות. ויהיה טעם **”פן ימות”** – שהוא יחשוב בלבו כן, וינוס. **ועל דעת רבי עקיבא** הוא כמשמעו, כי מי שיירא אחר הבטחת הכהן איננו בוטח בשם כראוי, ולא יעשה לו הנס. וטעם **”ורך הלבב”** – שאין בטבעו לראות מכת חרב והרג. כי **”הירא”** הוא אשר לא יבטח, ויחזיר אותו מפני מיעוט בטחונו, ו**”רך הלבב”** – מפני חולש טבעו, כי ינוס או יתעלף.

דברי "חיזוק"

דברים ט 1-3: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתְּהָ עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־הַיְרֵדָן לְבָא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בַּשָּׁמַיִם: עִם־גְּדוֹל וְרַם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אֶתְּהָ יָדַעְתָּ וְאֶתְּהָ שָׁמַעְתָּ מִי יִתִּיצֵב לִפְנֵי בְנֵי עֲנָק: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא־הָעֹבֵר לִפְנֶיךָ אִשׁ אֹכְלָה הוּא יִשְׁמִידֵם וְהוּא יִכְנִיעֵם לִפְנֶיךָ וְהוֹרֶשֶׁתָּם וְהֵאבַדְתָּם מִהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ:

דברים לא 3-8: יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לִפְנֶיךָ הוּא־יִשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֶיךָ וִירֶשֶׁתָּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לִפְנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂה לְסִיחֹן וְלַעֹג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי וּלְאֶרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם: וּנְתַתָּם יְהוָה לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתָם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם: חֲזִקוּ וְאִמְצוּ אֶל־תִּירָאוֹ וְאֶל־תַּעֲרָצוֹ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל חֲזַק וְאִמָּץ כִּי אֶתְּהָ תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם וְאֶתְּהָ תִּנְחִילָנָה אֹתָם: וַיְהוָה הוּא הַהֹלֵךְ לִפְנֶיךָ הוּא יְהִי עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת:

לב רך / נמס

יהושע ה, א: וַיְהִי כִשְׁמַע כָּל־מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בָּעֶבֶר הֵיְרֵדּוֹן יָמָּה וְכָל־מַלְכֵי הַכְּנָעַנִי אֲשֶׁר עַל־הַיָּם אֶת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מִי הֵיְרֵדּוֹן מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־עֶבְרָם וַיִּמָּס לְבָבָם וְלֹא־הָיָה בָּם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל.

יהושע ז, ה: וַיָּכּוּ מֵהֶם אַנְשֵׁי הָעֵי כְּשִׁלְשִׁים וְנִשְׁשָׁה אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשָּׁעַר עַד־הַשְּׁבָרִים וַיָּכּוּם בַּמֹּרְד וַיִּמָּס לְבַב־הָעָם וַיְהִי לְמִיָּם.

דברים א 20-33

וַאֲמַר אֲלֵכֶם בָּאתֶם עַד־הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: רְאֵה נָתַן יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ אֶת־הָאָרֶץ עֲלֶיהָ רָשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ **אֶל־תִּירָא**
וְאֶל־תַּחַת: וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כְּלָכֶם וַתֹּאמְרוּ נִשְׁלַח אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ־לָנוּ
אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ אֲתָנוּ דִּבֶּר אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נָעַלְה־בָּהּ וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר נָבֵא
אֲלֵיהֶן: וַיִּיטֹב בְּעֵינַי הַדָּבָר וְאֶקַּח מִכֶּם שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לַשִּׁבְט:
וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ הָהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֲשֹׁכַל וַיַּרְגְּלוּ אֹתָהּ: וַיִּקְחוּ בִידָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ
וַיֹּרְדּוּ אֵלֵינוּ וַיָּשֻׁבוּ אֲתָנוּ דִּבֶּר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן
לָנוּ: וְלֹא אָבִיתֶם לַעֲלֹת וַתִּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

דברים א 20-33

וַתִּרְגְּנוּ בְּאַהֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ בְּשִׁנְאֹת יְהוָה אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת
אֲתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ: אָנָּה אֲנַחְנוּ עָלֵיךְ אֲחֵינוּ הַמָּסוּ אֶת־לִבָּבָנוּ לֵאמֹר
עִם גָּדוֹל וָרֶם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בַּשָּׁמַיִם וְגַם־בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם:
וְאָמַר אֲלֵכֶם לֹא־תַעְרְצוּן וְלֹא־תִירָאוּן מֵהֶם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֶךְ לִפְנֵיכֶם הוּא
יִלְחֶם לָכֶם כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם: וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר
נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשְׂאֵא־אִישׁ אֶת־בְּנוֹ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם
עַד־בְּאֶחָם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה: וּבַדֶּבֶר הַזֶּה אֵינֶכֶם מֵאֲמִינִם בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: הֵהָלֶךְ
לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לְתוֹר לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֻתְכֶם בָּאֵשׁ לִילָה לִרְאֹתְכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
תֵּלְכוּ־בָהּ וּבָעֲנֹן יוֹמָם:

דברים א 20-33

וַתִּרְגְּנוּ בְּאַהֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ בְּשִׁנְאֶת יְהוָה אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת
אֲתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ: אָנָּה אֲנַחְנוּ עָלֵיכֶם אֲחֵינוּ הַמָּסוּ אֶת־לִבְבָנוּ לֵאמֹר
עִם גָּדוֹל וָרֶם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בַּשָּׁמַיִם וְגַם־בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם:
וְאָמַר אֲלֵכֶם לֹא־תַעְרָצוּן וְלֹא־תִירָאוּן מֵהֶם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֶךְ לִפְנֵיכֶם הוּא
יִלְחָם לָכֶם כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם: וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר
נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשְׂאֵא־אִישׁ אֶת־בְּנוֹ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם
עַד־בְּאֶחָם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה: וּבַדֶּבֶר הַזֶּה אֵינִיכֶם מֵאֲמִינִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: הֵהָלֶךְ
לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לַתּוֹר לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֻתְכֶם בָּאֵשׁ לִילָה לִרְאֹתְכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
תֵּלְכוּ־בָּהּ וּבָעֲנֹן יוֹמָם:

יחזקאל כא 7-12

בֶּן־אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ אֶל־יְרוּשָׁלַם וְהִטָּף אֶל־מִקְדָּשִׁים וְהִנָּבֵא אֶל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל:
וְאָמַרְתָּ לְאֲדָמַת יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי אֵלֶיךָ וְהוֹצֵאתִי חֶרֶב־יָד מִתַּעֲרָה
וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ צִדִּיק וְרָשָׁע: יַעַן אֲשֶׁר־הִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ צִדִּיק וְרָשָׁע לָכֵן תֵּצֵא חֶרֶב־יָד
מִתַּעֲרָה אֶל־כָּל־בָּשָׂר מִנֶּגֶב צָפוֹן: וַיֵּדְעוּ כָּל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה הוֹצֵאתִי חֶרֶב־יָד
מִתַּעֲרָה לֹא תָשׁוּב עוֹד: וְאַתָּה בֶּן־אָדָם הֶאֱנַח בְּשִׁבְרוֹן מִתְנַבִּים וּבְמִרְיֹת תֵּאֲנַח
לְעֵינֵיהֶם: וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־מָה אַתָּה נֹאנָח וְאָמַרְתָּ אֶל־שְׁמוּעָה כִּי־בָאָה
וְנָמַס כָּל־לֵב וְרָפוּ כָל־יָדַיִם וְכִהְיֶתָה כָּל־רוּחַ וְכָל־בְּרָכִים תִּלְכָּנָה מֵיָם הִנֵּה בָאָה
וְנִהְיֶתָה נָאֻם אֲדֹנָי יְהוָה:

מלכים ב כב 18-20

וְאֶל־מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשְּׁלַח אֶתְכֶם לְדָרֵשׁ אֶת־יְהוָה כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדִּבְרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ: **יַעַן רַדְּ־לִבְכָּה וַתִּכְנַע מִפְּנֵי יְהוָה** בְּשָׁמְעֶךָ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו לְהִיּוֹת לְשִׁמָּה וְלִקְלָלָהּ וַתִּקְרַע
אֶת־בִּגְדֶיךָ וַתִּבְכֶּה לְפָנַי וְגַם אָנֹכִי שָׁמַעְתִּי נְאֻם־יְהוָה: לָכֵן הִנְנִי אֹסְפָךָ
עַל־אַבְתְּיָה וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל־קְבֻרָתִיךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תִרְאֶינָה עֵינֶיךָ בְּכָל הָרָעָה
אֲשֶׁר־אֲנִי מֵבִיא עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיָּשִׁיבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר:

דברים ב 26-30

וְאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמֶּדְבָּר קִדְמוֹת אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבּוֹן דְּבָרִי שָׁלוֹם לֵאמֹר:
אֶעֱבְרָה בְּאַרְצְךָ בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֵלַי לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל: אֲכַל בִּכְסֹף תִּשְׁבְּרֵנִי
וְאֶכְלֹתִי וַיְמִים בִּכְסֹף תִּתֶּן־לִי וְשָׁתִיתִי רַק אֶעֱבְרָה בְּרִגְלִי: כֹּאֲשֶׁר עָשׂוּ־לִי בְנֵי
עֲשׂוֹ הַיִּשְׁבִּים בְּשַׁעִיר וְהַמוֹאָבִים הַיִּשְׁבִּים בְּעָר עַד אֲשֶׁר־אֶעֱבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבּוֹן הָעִבְרָנוּ בּוֹ
כִּי־הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־רוּחוֹ וְאִמָּץ אֶת־לִבּוֹ לְמַעַן תִּתּוּ בְיָדְךָ כַּיּוֹם הַזֶּה:

שמות ז 3-5

וְאֲנִי אֶקְנֶה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְהִרְבֵּיתִי אֶת־אֲתֹנִי וְאֶת־מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת־יָדֵי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאֹתִי אֶת־עַמִּי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְּטִים גְּדֹלִים: וַיֵּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנֹטְתִי
אֶת־יָדֵי עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:

שמואל א ד 2-8

וַיַּעֲרְכוּ פְּלִשְׁתִּים לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל וַתֵּטֶשׁ הַמִּלְחָמָה וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים
וַיָּכּוּ בַּמַּעֲרָכָה בַּשָּׂדֶה כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ: וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה נִגַּפְנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ מִשְׁלָה אֶת־אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה וַיָּבֹא בְּקִרְבָּנוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ: וַיִּשְׁלַח הָעָם שְׁלָה וַיִּשְׁאוּ מִשָּׁם
אֶת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה צָבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים וְשָׁם שְׁנֵי בָנִי־עֲלִי עִם־אֲרוֹן בְּרִית
הָאֱלֹהִים חֲפָנִי וּפִינֶחָס: וַיְהִי כִּבּוֹא אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיָּרְעוּ
כָּל־יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְּדוֹלָה וַתֵּהֶם הָאָרֶץ: וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה
וַיֹּאמְרוּ מָה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בַּמַּחֲנֶה הָעֵבֶרִים וַיֵּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה
בָּא אֶל־הַמַּחֲנֶה: וַיֵּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ אוֹי
לָנוּ כִּי לֹא הִיָּתָה כֹּזֵאת אֶתְמוֹל שְׁלֹשָׁם: אוֹי לָנוּ מִי יִצִּילֵנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים
הָאֲדִירִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים הַמַּכִּים אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מָכָה בַּמִּדְבָּר:

דברים א 41-45

וַתַּעֲנוּ וַתֹּאמְרוּ אֵלַי חָטֵאנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלָה וְנִלְחַמְנוּ כִּכֹּל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וַתַּחֲגְרוּ אִישׁ אֶת־כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ וַתַּהֲיִנוּ לַעֲלֹת הַהָרָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
אָמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּ כִּי אֵינֶנִּי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אִיְבֵיכֶם׃
וְאִדְּבַר אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתֹּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וַתִּזְדּוּ וַתַּעֲלוּ הַהָרָה׃ וַיֵּצֵא
הָאֱמֹרִי הַיָּשׁוּב בָּהָר הַהוּא לְקִרְאָתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים
וַיָּכַתּוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד־חֲרָמָה׃ וַתָּשׁוּבוּ וַתִּבְכוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה
בְּקִלְכֶם וְלֹא הֶאָזִין אֲלֵיכֶם׃

במדבר יד 39-45

וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶת־הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּאֲבָלוּ הָעָם מְאֹד׃
וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הָהָר לֵאמֹר הִנֵּנוּ וְעַלִּינוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר
יְהוָה כִּי חָטָאנוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָּמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא
תִצְלַח׃ אֲל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אִי־בִיכֶם׃ כִּי הָעֲמָלְקִי
וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וְנִפְלֹתֶם בְּחָרֹב כִּי־עַל־כֵּן שָׁבַתֶם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־יְהִי
יְהוָה עִמָּכֶם׃ וַיַּעֲפִלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר וְאֶרֶן בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׁוּ׃
מִקְרֹב הַמַּחֲנֶה׃ וַיֵּרֶד הָעֲמָלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּהָר הַהוּא וַיַּכּוּם וַיִּכְתּוּם
עַד־הַחֲרָמָה׃